

Tønsberg 8. juni 1987 Sol sommer og ferie. Vel, en av tre, det kunne jo vært verre.

Det er lenge siden sist nå, som det også var sist. Derfor får vi vel pynte litt på skriften. Denne gangen er det ikke stresset som er den direkte årsaken til sendrektheten, selv om den også er der i fullt monn, men det har faktisk ikke dukket opp så mange klipp siden sist. Det er tydelig at Senfredag holdt kunstig liv i senvårsesongen av UFO-interessen i landet vårt, for når dette døde ut døde også interessen generelt ut.

Noe artig har det dog kommet i avisene i det siste, noe som ikke har med UFO å gjøre, men -perpetuum mobile- altså evighetsmaskinen. Dette må jo være noe for Hans Kr. Moe å bryne seg på. Er det noe kjøtt på dette eller er det bløff igjen. Vi venter på svar.

Ellers er det å nevne at bladet er under setting, og at det blir sent Bergen førstkommande mandag.

Philip Mantle strever videre med den interne krigen i YUFOS. Noe som hittil har resultert i at det har oppstått en splittelse. Philip har gått ut av organisasjonen, samtidig med at andre har søkt om å bli med ham, uoppfordret. Navnet på denne nye gruppen er YUFON. (Yorkshire UFO NETwork) og vi aner vel her en aldri så liten tilknytning til MUFON (Mutual UFO Network) USAs største UFO-organisasjon. En org. som Philip forøvrig er engelsk representant for. Jeg ble også (gjennom Philip) forespurt om å være norsk rep. for den samme org. men av tidsmessige grunner har jeg funnet dette for vanskelig. Mentz Kaarbø har heldigvis akseptert denne utnevnelsen. Og han er vel den som også er best skikket til dette, redaktør for Nordic UFO newsletter og alt.

Et møte blir det av i London, under den internasjonale kongressen, mellom MUFON, Philip og meg. Så får vi ordnet alle formalitetene.

London ja. Det nærmer seg. Den 8. 9. og 10. juli braker det løs, og det ser i øyeblikket ut for at Erling og meg får en hel time hver til å informere om Hessdalen.

Før dette nemlig helgen 27. og 28. juni i Flekkefjord avholdes dette års Landsstyremøte. Einar Urdal ofrer seg i år i idylliske omgivelser der nede i det blide sørøstland. Med konsonanter bløde som smelteost og vokaler som palmesus, jo, dette ser vi fram til.

Har dere noe dere synes bør tas opp så skriv noen ord da.....Der er ikke flinke til det. Er dere misfornøyd med noe så la det komme ut! Det er jo et kjent faktum at taushet bringer ingen hørbar læresetning.

Komiteén avholdt møte søndag 31. mai i Tønsberg. Nærmere bestemt på Nøtterøy hos OGR. Her gikk vi gjennom div. brev, bl. a. fra Philip, som er en flittig brevskriver.

Kr. 2000,- ble godskrevet til hver av våre Englandsfarere for den innsats som kreves for å komme seg over og holde et nogenlunde enestående innlegg i UFO-debatten i London. La oss håpe de gjør rett og sjel for disse pengene.

Ca. 20 mer eller mindre nye abonnenter kunne vi innkassere etter anstrengelsene i kjølevannet av Senfredag. Det tar vel omtrent drøye to år før våre utgifter blir dekket når vi regner våre 5200 kroner minus 1500 som Leif betaler, alt regnet ut fra annonsene om Senfredag og bøkernes bok (fra Hessdalen).

V.G., Varden, Dagbladet samt flere lokalaviser som dere alle var behjelpelig med å annonsere i, ligger her til grunn. Hvordan skal vi annonsere for å finne de rette menneskene? S.U.

Urdal's annonsekampanje i lokalaviser i Flekkefjord resulterte i endel telefoner og et par nye abonnenter. Ikke overvettets mao. men til etterfølgelse på oppfordring.

UFO-SVERIGE: Har dere begynt med svenske ARGUSklipp? I så fall send meg noen ord, som avtalt. Mentz Kaarbø etterlyser også mere svensk stoff til Newsletteret som dere har lovet å rette på. Hva med et Hessdalsmøte? Snart! Ta en telefon. Ha det godt alle sammen hilser Odd-Gunnar.

PROGRAM FOR LANDSSTYREMØTE 87.

1. Åpning av Einar Urdal.
2. Rapport fra avd. lederne.
3. Rapport fra regnskapsavd.
4. Rapport fra redaktørene.
5. Rapport fra Komitéen.
6. Evt. video o.l. avspilles etter Landsstyrets behag.
7. Fungerer UFO-NORGE etter intensjonene? Strategi etc.
8. Forsidene til "UFO" Science eller Fiction?
9. UFO-NORGE inn i alle telefonkataloger! Hvordan?
10. Eventuelt.

Her følger en liste over ti punkter som skal tas opp til behandling på Landsstyremøtet. Les gjennom disse og kom med synspunkter og meninger der det er aktuelt. Vi har to dager til disposisjon, la oss bruke disse med omhu. Vi får nok tid til krabbefiske også tenker jeg.

En oversikt over mat og drikkemuligheter håper jeg Einar kan sende hit sentralt slik at jeg kan få videresendt disse til de som skal til Flekkefjord. Det er alltid greit og vite priser og slikt. Ellers blir jo måltidene inntatt på møtestedet.

Vi gleder oss.

Utklipp fra:

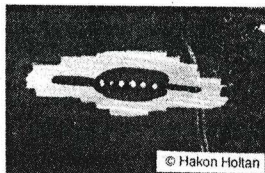
**Drammens Tidende
Buskeruds Blad**

Politisk tendens: Kons.
(Se baksiden!)

24 APR. 1987

Tydelig UFO

Jeg så også UFO'en over Strøtvatn og Brakerøya onsdag kveld, forteller Per Kristian Hem fra Hofgaards gate. Den lysende kula gikk sakte og lydløst vestover ut fjorden retning Syvertsvolden. Da jeg oppdaget et fly på vei inn fra sør og krysset Drammensfjorden i retning Fornebu la jeg merke til at UFO'en skiftet svakt retning og begynte å blinke. Det var ved 22.00-tiden. Det er første gang jeg ser en UFO over Drammen på mange år, men jeg har siden sett slike fenomener mange ganger andre steder.

© Hakon Holtan

Er det en UFO folk har sett over Drammen den siste tiden, eller?

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

**Drammens Tidende
Buskeruds Blad**

Politisk tendens: Kons.
(Se baksiden!)

23. -4- 1987

UFO over Drammen

DRAMMEN: Litt over klokken 22 onsdag kveld var det flere som observerte en rødglødende kule over Drammens. Kula kunne være på størrelse mellom månen og en stjerne.

En frue på Toppenhaug som observerte kula på en spasertur, sier til DT-BB at også noen naboer hadde sett kula som ikke hadde noe blinkende lys, men var like fullt meget godt synlig idet den kom til syne over Assiden, og skrådde ut over Drammensfjorden. Jeg har aldri trodd på slike ting før, men nå ble jeg virkelig redd, sier fruen på Toppenhaug.

Utklipp fra:

Tidens Krav

Kristiansund N.

Politisk tendens: Arbeiderpartiet

25 APR. 1987

Ufo

Finnes UFO-er? Dette spørsmål ble stilt til spaltedeltagerne i Nordmørspostens «Gatelangs» 21. mars. Bare en svarte ja på spørsmålet — og vedkommende var overbevist på grunn av at så mange har sett noe.

Imidlertid er det dokumentert at de fleste ukjente flygende objekter eller såkalte UFO-historier ikke representerte noe mystisk. (Som noen ønsker å tro.) Det vil si at objektene som er observert — har vist seg å være satellitter, helikoptre, værvarslingsballonger o.s.v.

Dette har vært til stor skuffelse for UFO-gjengen — for i sitt indre håper de alle at flygende «tallerkener» finnes. At UFO-er er noe en annen intelligens har sendt til jorden. UFO-er og små grønne menn?

Men selv om de mere og mindre hysteriske historier er avdekket og plassert der de hører hjemme — gir UFO-entusiaster seg ikke. For å forsvare sitt syn/tro på at noe mystisk finnes, er det i årenes løp diktet opp de mest fantastiske UFO-historier.

George Adamsky var en av disse fantaster. I 1952 tok han bilder

av et romskip fra Venus. Han ble også med Venus-vesnene på ferd i rommet. Han skrev mange bøker om sitt «møte» og besøkte 20 land og holdt foredrag om romferden. Han var også i audiens hos paven. Senere ble det hele avslørt som bløff — bildene av romskipet var en kapsel på en vannavkjøler.

Og jevnt har det versert lignende historier for å skaffe «bevis» for fanatisk tro på at noe finnes.

Bløff var også Verdens Gangs UFO-bilde fra Aure for ca. 3 år tilbake. De bevis UFO-entusiaster håper på — er det «forsket» for-gjeves etter i over 40 år.

Nå må det så gjerne forskes videre — men jeg tviler på om det noen gang blir dokumentert at for eksempel UFO-er er noe fra en annen intelligens. Forskningen kan derimot medføre at ulike fenomener blir avdekket som høyst naturlige og at man finner de aypere årsaksforhold. Allikevel vil det alltid søkes etter noe — og ingen bør begrense menneskers rett til å tro/forske. Men jeg forakter den løgn og svindel som «fabrikerte» bevis er.

Sverre Greger

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

**AGDER
FLEKKEFJORD**

22 APR. 1987

UFO i Kvinesdal

Jeg er ikke i tvil om at det var en UFO vi så, sier en leser i Hamrebakkene i Kvinesdal til Agder. Det hun sikter til, er en episode ved ett-tiden natt til langfredag.

Jeg og sønnen minn satt oppe sammen i stua, da vi så et sterkt lys gjennom det ene vinduet. Da vi undersøkte nærmere, så vi en svær pulserende lyskule på himmelen mot sydvest. Lyset var så sterkt at jeg ikke greide å se på det. Sollys er bare blåbær mot det vi så, forteller vår kvinnelige leser.

Hun sier videre at pulseringen på objektet økte etter hvert; proporsjonalt med det stadig sterkere lyset.

Hvor lenge stod det hele på?

Omkring et minutt mens jeg flyttet meg fra et vindu til et annet, forsvant det helt. Det hele var så uvirkelig, sier kvindølen, som ønsker å være anonym.

Det er så rart med det. Straks en begynner å snakke om UFO, blir en sett på som en tullebuk av enkelte.

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
P.B. 1180, SENTRUM - 0107 OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

**Drammens Tidende
Buskeruds Blad**

Politisk tendens: Kons.
(Se baksiden!)

24 APR. 1987

Stjerneskudd

Jeg så også noe som lignet en lysende kule over Drammensfjorden sent onsdag kveld, sier en mann fra Tangen. Han tror det kanskje kan ha vært en meteor, et stjerneskudd eller noe sånt. Kanskje en satellitt for alt det jeg vet. Det så i alle fall for lite spesielt eller mystisk ut til å være UFO, mener han.

Evighetsmaskinen skapt på Lysaker?

BJØRN OLSEN

Er verdens energiproblemer løst på et 3x3 meter stort barnevarelse på Lysaker? Uhlidde fagfolk klør seg iallfall i hodet over motoren som bryter alle naturlover: Den produserer tilsynelatende mer strøm enn den tilføres. Konstruktøren sier hemmeligheten ligger i frigjort kraft fra magneter. Han er overbevist om at nyvinningen vil revolusjonere kloden vår.

— Jeg har søkt verdenspatent på en energiproduserende motor som har generator og dynamo i ett. Etter 18 års arbeide har det lyktes å få 25 prosent mer strøm ut av maskinen, enn det som sendes inn. Oppdagelsen vil få enorme konsekvenser for verdens energisituasjon, sier konstruktøren, som av mange grunner vil være anonym. Mannen er verktøymaker av yrke, og har i flere år drevet med oppfinnelser.

Aftenposten har ved selvsyn sett «vidunderet» i aksjon. Enten har vi vært vitne til en verdenssensasjon, eller så er den kraftskapende motoren en godt kamuflert bluff. Måleinstrumentene viste at det faktisk kom mer strøm ut av den halvmetre lange metallboksen. Har så evighetsmaskinen — perpetuum mobile — sett dagens lys i en familieleilighet ved Lysakerelven?

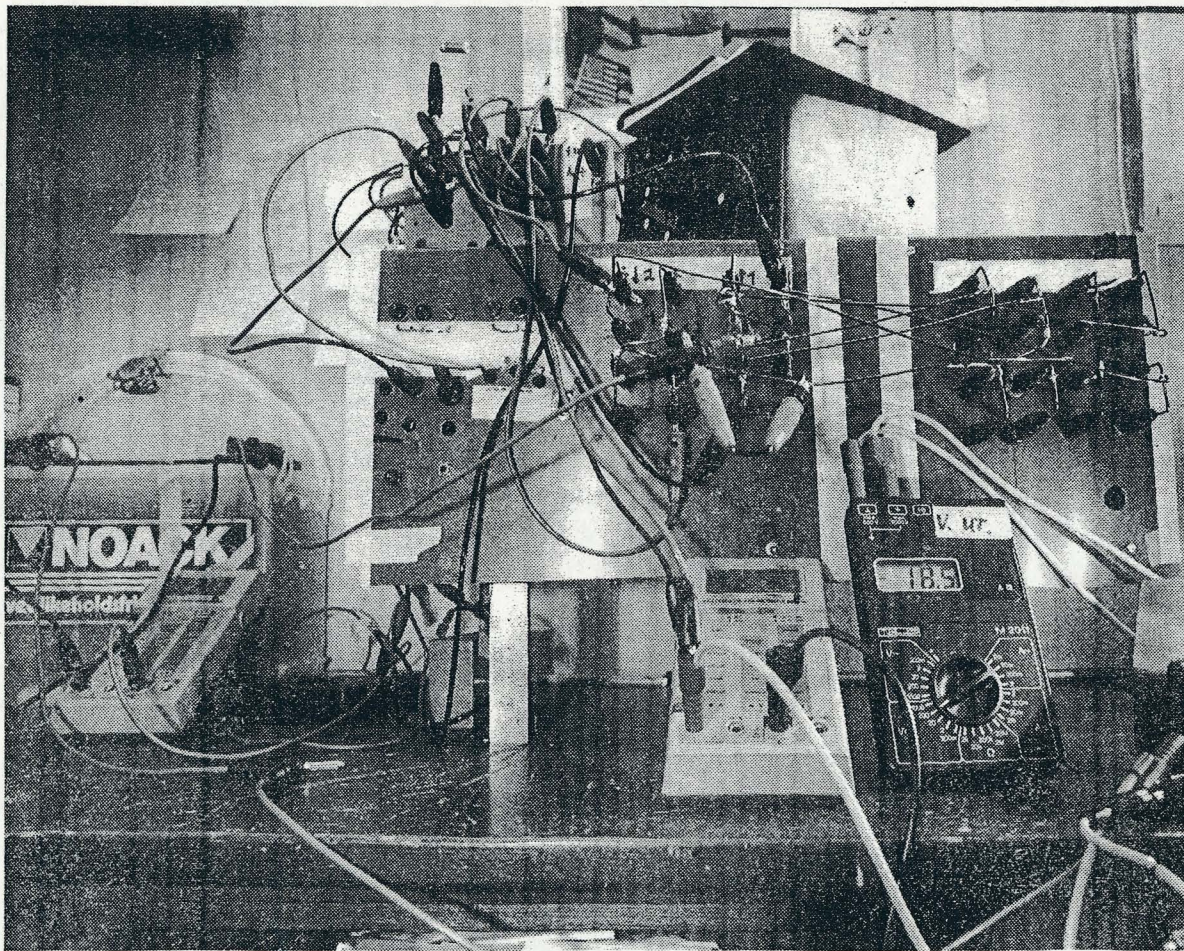
Konstruktøren nærer ingen tvil om det. — Motoren vil danke ut vannkraft, olje, gass, kull og kjernekraft som energikilder. Installasjonen vil bli trekraft i kjøretøyer, kan brukes i industri og til oppvarming av hus. Det er i det hele tatt ingen bruksbegrensninger, hevder konstruktøren. Han mener forurensning, skjev økonomisk verdensfordeling og andre samtidsmareritt er også passé.

Han ønsker ikke å gå i detaljer om konstruksjonen. Sentralt står imidlertid energien som finnes i permanente magneter i maskinen. Disse «enorme kraftreservene» hevder han at det har lyktes å aktivisere.

Aftenposten har vært i kontakt med flere uavhengige fagfolk, som bekrefter at mannen ikke farer med fusk. De toner ned konstruktørens forestillinger om konsekvensene, men hevder at det kan være et gjennombrudd for å nyttiggjøre kreftene fra magneter.

Efa Elektro i Oppegård har foretatt strømmålinger med avansert utstyr, og bekrefter at det kommer større effekt ut av maskinen enn inn. Firmaet går ikke god for at det kan finnes en ukjent energikilde inne i maskinen. To uhlidde ingeniører utenfor firmaet har saumfart doningen uten å finne en forklaring på hvor energien kommer fra.

— Fenomenet er helt ubegripelig og bryter med all teori på feltet. Bare videre forskning og utprøving vil gi svar på om maskinen holder hva opphavsmannen lover. Dersom oppfinnelsen virkelig øker energien, står vi foran store oppgaver med å nyttiggjøre oss naturkrefter fra permanente magneter, sier en av ingeniørene.

Sensasjon eller bluff? Slik ser ihvertfall den påstått energiskapende oppfinnelsen ut. Opphavsmannen har

lagt ned over tre millioner i de 18 årene det tok å bygge den. (Foto: Signe Dons)

AFTENPOSTEN 4. JUNI 87.

**HISTORIEN OM
HUSET SOM BARE
FORSVANT**

HISTORIEN SOM STO I HJEMMET nr. 11 i år går i meget korte trekk ut på at en eldre mann fra Høvik, William Ekdal, er på fisketur i Engerdal i 1978. Han prøver fiske-lykken i flere vassdrag, overnatter først i telt (våt natt), dernest i en gammel koie han finner like nedenfor riksveien, et eldgammelt lite hus med vinduer som tykke flaskebunner og hengsler av vriddede vidjer. Han går inn, tenner opp i peisen, tørker sitt våte telt og sovner. Neste morgen drar han av sted for å fiske videre. Plutselig kommer han på at han har glemt fiskestangen som han kvelde før hadde stilt opp mot et hjørne i det gamle huset. Han drar tilbake med bilen, finner etter en del leting kneiken ned fra riksveien — men huset er borte! Han finner fiskestangen inntil et tre hvor hjørnet av rommet hadde vært, bak i bilen finner han det våte teltet som han hadde tørket mot varmen — det er tørt! Men noen forklaring på hva han opplevde der oppe i Engerdal for ni år siden, finner Høvik-mannen aldri...

Det utrolige skjer virkelig midt iblant oss i Hjemmet nr. 11 i år fortalte vi historien

Herfra er illustrasjonen til spøkelseshistorien i Hjemmet nr. 11 hentet — en praktfull idyll som ligger i Skjerstad kommune sørøst for Bode. Lite ante vår reporter da bildet ble tatt at det også her foregår forunderlige ting.

Hjemmet fortalte historien om det lille huset som forsvant — nå skriver en leser det utrolige om Hjemmets eget bilde:

Dette er huset hvor den hodeløse mannen går igjen!

om et lite hus som rett og slett forsvant uten noen forklarlig grunn. Vi har fått mange brev om dette. Men det merkeligste er bildet som vi rent tilfeldig kom til å bruke som illustrasjon i forbindelse med artikkelen.

Hjemmet-reporter Arild Mikkelsen tok bildet for flere år siden. Nå kan en av Hjemmets lesere fortelle en forunderlig historie om nettopp huset på vårt eget bilde: Det er huset hvor den hodeløse mannen går igjen...

At vi har mange, nesten utrolig mange lesere rundt omkring i landet, viser alle de reaksjonene vi får på de fleste oppslagene i Hjemmet. Så også når det gjelder serien DU STORE VERDEN. For en tid tilbake hadde vi en artikkel om et lite hus oppe i Engerdal som bare forsvant i løse luften, hvorpå vi sporenstreks fikk tilsendt en nesten maken historie fra Fannrem i Trøndelag.

Da Engerdal-huset av naturlige grunner ikke hadde latt seg fotografere i og med at det var forsvunnet så sporløst for ni år siden, valgte vi en helt annen illustrasjon til dette oppslaget — det var et tilfeldig bilde som Arild Mikkelsen i egenkap av omstreifende reporter hadde tatt på vei over fjellet til Bearn i Nordland fylke for tre år siden. Det var en gruppe med grå, men allikevel fargerike buer som hadde ligget like ved vannet og veien. Det grodde mose og trær på takene og rundt omkring sto nyperosene tett — en liten idyll som lå der som en gjenlemt illustrasjon til en eventyrbok. Arild har det med å ta bilder av alt mulig, man vet jo aldri hva som kan komme til nytte, og lite ante han den gangen at han tre år senere skulle få bruk for akkurat dette bildet til en ytterst merkelig spøkelseshistorie fra Engerdal.

Så skjer det underlige...

Vel, bildene blir tatt, arkivert og omsider brukt. Artikkelen står på trykk — men så skjer det forunderlige. Det viser seg at til akkurat disse tilfeldige buene knytter det seg en helt annen fantastisk historie. Dette forteller handelsreisende Gunnar Solbakkem om i et annet brev vi fikk tilsendt i forbindelse med artikkelen om det lille huset som forsvant.

Han sitter på et hotell i Mosjøen og blar i Hjemmet da han plutselig skvetter til i stolen. For der er jo avbildet det gamle huset fra hans egen barndoms dal — der hvor alle sa det spøkte — og hvor han selv skulle komme til å oppleve selsomme ting...

Vi bringer her de to brevene bare for å minne leserne om gyldigheten av den bortimot evige frasen om at det er mer mellom himmel og jord...

Først brevet til Gunnar Solbakkem fra Hunstadmoen:

«Kjære Hjemmet
Jeg som skriver til dere er en vanlig mann på 26 år, jeg er gift og har en sønn på 6 måneder. Av yrke er jeg salgskonsulent. Dessverre må jeg si at jeg ikke leser bladet deres fast, men min kone kjøper bladet hver uke, og det samme gjør min mor, som påstår at bladet er ukens høydepunkt. Som sagt så leser jeg ikke Hjemmet fast, men jeg blar i bladet nesten hver uke, og i dag — da jeg reiste ut på en lengre tur igjen — spurte jeg mor om hun hadde noe blad å låne meg. Jeg fikk med meg et

Hjemmet, og dette satt jeg og bladet i på Fru Haugans Hotel i Mosjøen. På side tyve fant jeg en morsom artikkel og bildet dro jeg øyeblikkelig kjensle på. Det er tatt i Skjerstad kommune og plassen heter Bue og ligger en kilometers vei fra der jeg er født. I den løa hadde jeg lekt mye og i vannet nedenfor hadde jeg badet en masse i barneårene. Det som er litt rart, er at det også her har skjedd mange merkelige ting. Det var noen som «gikk igjen» her, ble det sagt, en skikkelse som til og med hadde navn — Hølbesslimannen. Vi barn lo godt av de gamle når de fortalte, men vi var nok litt redde også. Jeg husker det vokste mye bringebær der, og vi var alltid litt engstelige når vi gikk og plukket. Men bringebær er godt og plassen var fin, så vi var mye på dette stedet i barneårene.

Min far hadde sett mannen som gikk igjen på plassen, men resten av familien ville ikke tro ham. Men så var det en sen sommerkveld at min svoger, min søster, min mor og jeg kom kjørende. Da hadde vi nettopp kommet inn på disse historiene som gikk om Hølbesslimannen, og min svoger, som var fra Oslo, hadde ledd godt av det som ble fortalt. Nå kjørte vi sakte forbi stedet, for det var jo så vakkert der det lå, og i sommerkumringen så det svært malerisk ut.

Og idet vi passerer, skjer akkurat det som jeg hadde smilt så godt av i alle år. For der sto han plutselig! Hølbesslimannen. Svartkledd. For meg var det akkurat som han ikke hadde ansikt. Han gikk rolig over veien og bare forsvant liksom ut i luften. Alle i bilen hadde sett skikkelsen. Han hadde gått over veien bare få meter foran oss og han var plutselig blitt borte. Vi snakket mye om det som skjedde den gang, men har aldri funnet noen forklaring. En ting er vi imidlertid alle enige om — noen jordisk person var denne skikkelsen ikke...

Med hilsen Gunnar Solbakkem»

Ting som overgår vår fatteevne

Så tilfeldig kan man altså snuble over en spøkelseshistorie. Det beviser at det nok er mange av dem — det er bare det at folk er litt engstelige med å komme frem med det de har opplevd. Fremdeles er det ikke helt stuerent å ha opplevd et spøkelse, man kan lett bli tatt for å ha en skruet løse. Det viser hvor lenket vi fremdeles er til et strengt rasjonelt, vitenskapelig verdensbilde. Alt som ikke kan veies eller måles eller gjentas i laboratorier er tull!

Heldigvis synes det etter hvert som også vitenskapen har skjynt at den verden vi lever i ikke er fullt så firkantet som den trodde for bare noen få år siden. Bortimot en vitenskapelig revolusjon har skjedd i verdensrommet og på jorden. Det foregår ting der oppe og her nede

Mer på side 32.

DU STORE VERDEN! Serien om det fantastiske og eventyrlige

DETTE ER HUSET ...

Fortsatt fra side 29.

som fullstendig overgår vår fatteevne. Vitenskapen har måttet bite i det sure eplet og innrømme at det stadig dukker opp flere og flere ting som vi ikke har noen forklaring på, og i dette nye verdensbildet synes det som om det er god plass både til spøkelser, gjenferd og andre oversanselige fenomener. Les bare hva en leser fra Fannrem skriver:

«Kjære Hjemmet

Jeg åpnet rent tilfeldig Hjemmet nå nettopp — og der sto det med store, røde bokstaver og lyste mot meg: 'Det lille huset bare forsvant — jeg hadde jo sett det med mine egne øyne.' Jeg kvakk til, for dette var jo en gjentakelse av noe jeg selv hadde opplevd! Etter å ha lest historien, måtte jeg sette meg rett ned og skrive til dere.

Dette er min egen sannferdige historie, jeg trodde aldri jeg skulle få høre om noe lignende.

Det er en god del år siden nå, jeg og en gjeterhund passet sauer på beite. Det var høst og det var vakre farger i skog og hei. Vi gikk fort, for dagene begynte å bli korte. Men det var motbakke og vi stoppet for å puste på litt og for å lytte etter bjeller. Jeg gikk vel og så ned på stien, for da jeg rettet meg opp og så fremover — ser jeg rett mot en blå vegg. Det er et lite hus med vindu og lyse skodder. Det første som streifer min tanke er: For en forferdelig blåfarge! Det neste er — har jeg tatt feil av veien? For her har det jo aldri vært noe blått hus før. Jeg ser meg rundt. De to vannene som skal ligge her, de ligger her. En gammel demning ved det andre vannet er her også! Det lille blå huset må være helt nytt, men det er litt rart, for det ser så gammelt ut. Jeg har gått samme stien mange ganger mange tidligere somre, men det har aldri ligget noe hus her før...

Jeg bestemmer meg for å gå lenger opp i heia. Ser jeg ingen sauer der, skal jeg snu og se mer på huset på tilbaketuren. Jeg passerer huset på høyre side og følger stien et stykke, men jeg finner ingen sauer og bestemmer meg for å gå ned igjen. Hunden og jeg tar samme stien tilbake, men da er huset borte! Jeg finner igjen samme plassen hvor jeg sto og så ut over vann og demning. Men huset er søkk vekk.

Jeg har aldri fått noen forklaring på det jeg så den gangen, kanskje ikke før nå. Det hører med til historien at jeg gikk mange turer flere somre langs stien hvor dette skjedde, men huset var og ble borte. *Hilsen frue fra Fannrem (som ønsker å være anonym fordi man lett kan bli tatt for å ha en skrue løs når man forteller om slike ting som dette).* ♦